ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση

ΝΕΟΛΑΙΑ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

Στο φόντο ενός πολέμου στο κέντρο της Ευρώπης, με την πανδημία του κορωνοϊού να είναι στις ζωές μας τα τελευταία δύο χρόνια, τον παροξυσμό της ακρίβειας ειδικά στην ενέργεια και στα άμεσα βιοτικά αγαθά και την βίαιη εισβολή των ΜΑΤ στο ΑΠΘ διεξάγονται οι φετινές φοιτητικές εκλογές. Φοιτητικές εκλογές που διεξάγονται μετά από τρία χρόνια, καθώς η κυβερνητική διαχείριση της πανδημίας είχε κλείσει τις σχολές και τους φοιτητές στα σπίτια τους. Που διεξάγονται εν αναμονή νέου νόμου για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, ώστε να αποτελειώσει ό,τι έχει μείνει όρθιο από το δημόσιο και δωρεάν πανεπιστήμιο που ξέραμε και της πανεπιστημιακής αστυνομίας που η κυβέρνηση έχει «σκυλιάσει» να τοποθετήσει στα ΑΕΙ.

Φέτος είναι ξεκάθαρο ότι **η ΝΔ, περισσότερο ακόμα και από το να εκμεταλλευτεί τα αποτελέσματα της φοιτητικής της παράταξης της ΔΑΠ, για να νομιμοποιήσει την πολιτική που ακολουθεί στην παιδεία, θα προτιμούσε να διαλύσει τελείως τις φοιτητικές εκλογές,** τους φοιτητικούς συλλόγους και το φοιτητικό κίνημα, κάτι που φανέρωσαν οι προσπάθειες να εγκαταστήσει την πανεπιστημιακή αστυνομία στις σχολές μια μέρα πριν την διεξαγωγή των εκλογών.

Για εμάς οι φοιτητικές εκλογές είναι μια πολιτική μάχη, αποτελώντας ένα πραγματικό δημοψήφισμα της σπουδάζουσας νεολαίας. **Ψήφος στην ΕΑΑΚ και τα αριστερά, ανατρεπτικά, αντικαπιταλιστικά ψηφοδέλτια είναι ένα μήνυμα ότι το φοιτητικό κίνημα θα μπει σφήνα στην κυβερνητική πολιτική** και τα φιλοπόλεμα σχέδιά τους, θα μπει σφήνα στην προσπάθεια δημιουργίας ενός πανεπιστημίου για λίγους και εκλεκτούς κομμένο και ραμμένο στις ανάγκες της αγοράς και των επιχειρήσεων. **Είναι ένα μήνυμα ότι το φοιτητικό κίνημα θα είναι μαχητικά, συγκρουσιακά και ενωτικά στους δρόμους, στις συνελεύσεις, στον αγώνα!**

Απέναντι στην κυβέρνηση και τη συναίνεση της βουλευτικής δήθεν

αντιπολίτευσης, μόνη αντιπολίτευση οι αγώνες της νεολαίας!

Η κυβέρνηση της ΝΔ, εξυπηρετώντας τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης τόσο της χώρας μας, όσο και ευρύτερα της ευρωπαϊκής (μέσα από την Ε.Ε.) και της αμερικάνικης (μέσα από το ΝΑΤΟ) κρύβεται πίσω πότε από την πανδημία, πότε από τον πόλεμο, πότε από την ενεργειακή και επισιτιστική κρίση για να δικαιολογήσει την σκληρά ταξική πολιτική της. Επιβάλλει μια άνευ προηγουμένου ανακατανομή του πλούτου υπέρ του κεφαλαίου, τσακίζοντας τον κόσμο της εργασίας και τη νεολαία.

Προσπαθούν να μας πείσουν ότι είναι λογικό να δαπανώνται εκατομμύρια για πολεμικούς εξοπλισμούς και κόσμος να πεθαίνει επειδή δεν υπάρχουν ΜΕΘ, ότι η χώρα μας πρέπει να εμπλακεί σε έναν πόλεμο συμφερόντων για την ηγεμονία των μεγάλων ιμπεριαλιστικών παικτών στέλνοντας όπλα, ότι είναι φυσιολογική η λειτουργία της αγοράς που δημιουργεί ασήκωτους λογαριασμούς για το λαό και τρελά κέρδη για τα «μεγάλα ψάρια» του κεφαλαίου. Νέα «μνημόνια» περιμένουν τον κόσμο της εργασίας μέσα από τα προγράμματα ανάπτυξης της Ε.Ε. κι επικίνδυνες μέρες τη νεολαία με την απασφάλιση των πολεμικών διενέξεων στο κέντρο της Ευρώπης.

Από κοντά **ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΣΟΚ,** που συμφωνώντας στον πυρήνα της ασκούμενης πολιτικής, ζητάνε να φύγει η κακιά δεξιά, χωρίς όμως να προτείνουν κάτι διαφορετικό. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν προσβλέπει πια σε αριστερές κυβερνήσεις, αλλά σε «προοδευτικές» συγκυβερνήσεις, αφού, όπως έδειξε και στο διάστημα διακυβέρνησής του, η όποια κυβερνητική διαχείριση του αστικού συστήματος δεν μπορεί να οδηγήσει σε σύγκρουση με τα συμφέροντα του κεφαλαίου (αυτός άλλωστε δημιούργησε το χρηματιστήριο ενέργειας που έχει εκτοξεύσει του λογαριασμούς), με την Ε.Ε., ή το ΝΑΤΟ. Αντίστοιχα και το ΠΑΣΟΚ, με χρόνια εμπειρίας από κυβερνητική διαχείριση σε όφελος του κεφαλαίου, αναμένει τις εκλογές για να δει σε ποιο πρώτο κόμμα θα κάνει το δεκανίκι ώστε να μπορεί να σχηματιστεί κυβέρνηση. Και τα δύο αυτά κόμματα της αντιπολίτευσης θολώνουν τα νερά για να τάξουν στη νεολαία μια αλλαγή που μόνο σε απογοήτευση και ήττα θα οδηγήσει.

Η νεολαία δεν έχει δίλημμα μεταξύ δεξιάς ή «προόδου», που καταλήγουν στην ίδια πολιτική. Η νεολαία θα διαλέξει να ανατρέψει συνολικά την κυρίαρχη πολιτική και το σύστημα που εξυπηρετεί! Η ανατροπή αυτής της πολιτικής περνάει μέσα από τους αγώνες που δίνει η νεολαία μαζί με το ταξικό και μαχόμενο εργατικό κίνημα. Με τις μαζικές ανεξάρτητες ταξικές συγκεντρώσεις των Προπυλαίων στην απεργία της 6ης Απρίλη και της 1ης Μάη, με τα μεγάλα αντιπολεμικά συλλαλητήρια, με τις κινητοποιήσεις ενάντια στην έμφυλη βία και καταπίεση, με τους αγώνες ενάντια στον φασισμό και το ρατσισμό.

Το μεγάλο στοίχημα για να ανατραπεί στο σύνολό της η αστική πολιτική είναι να πάρει στα χέρια της την εργατική πολιτική το ίδιο το νεολαιίστικο κίνημα. Ο διαρκής πολιτικός «αφοπλισμός» του περιεχομένου και των δομών του κινήματος στο πλαίσιο ενός στείρου οικονομικού αγώνα, με τη «μεγάλη πολιτική» να την κάνει απλά το κόμμα (λογική που εφαρμόζει στο κίνημα το **ΚΚΕ και η ΚΝΕ/ΠΚΣ)** αδυνατίζει την ανάγκη και υποτιμά τη δυνατότητα της νεολαίας να αντεπιτεθεί συνολικά κι οργανωμένα απέναντι στη ρίζα όλων των προβλημάτων που την συνθλίβουν.

Θέλουμε πολιτικούς αγώνες «των κάτω», που θα μαζικοποιούνται και θα τρομάζουν «τους πάνω». Αγώνες μαχητικούς, με στιγμές όπως αυτές που έδειξε το φοιτητικό κίνημα τα τελευταία δύο χρόνια. Τόσο στα μαζικά συλλαλητήρια όταν προσπαθούσαν μέσα στα λοκντάουν να περάσουν νομοσχέδια, όσο και με το που άνοιξαν οι σχολές με τους αγώνες ενάντια στην πανεπιστημιακή αστυνομία και συνολικά την αστυνομική βία ή με τις κινητοποιήσεις ενάντια στις συγχωνεύσεις και τα κλεισίματα σχολών.

Σε όλους αυτούς τους αγώνες οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και της ΕΑΑΚ ήταν πρωτοπόρες. Η αλλαγή των συσχετισμών σε όφελος των δυνάμεων που έχουν αυτή την πολιτική κατεύθυνση για το φοιτητικό κίνημα θα έχει πολλαπλασιαστικές επιπτώσεις στους αγώνες, στον συνολικό πολιτικό συσχετισμό. Αυτό στις επερχόμενες φοιτητικές εκλογές περνάει μέσα από **την αποφασιστική ενίσχυση της ΕΑΑΚ και συνολικότερα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στις μάχες της επόμενης περιόδου.**

Τέλος τα πανεπιστήμια-φρούρια για τις ανάγκες των επιχειρήσεων. Αγώνας για μόρφωση – δουλειά – ελευθερίες!

Η προσπάθεια εγκατάστασης της πανεπιστημιακής αστυνομίας στα ιδρύματα δεν είναι απλά μια επίδειξη αυταρχισμού ή προσπάθεια επιβολής του «νόμου και τάξης», που είναι το βασικό δόγμα της ΝΔ. **Είναι ένα σημαντικό βήμα για να μπορέσει να υλοποιηθεί η εκπαιδευτική αναδιάρθρωση.** Το σύγχρονο επιχειρηματικό πανεπιστήμιο που στήνει προγράμματα σπουδών ανάλογα με τις ανάγκες των επιχειρήσεων και δεν παρέχει ολόπλευρη μόρφωση, που αναπτύσσει έρευνα κυρίως για εμπορικούς ή πολεμικούς σκοπούς και όχι για τις λαϊκές ανάγκες, που δίνει πτυχία κουρελόχαρτα, χωρίς δικαιώματα, ώστε οι αυριανοί απόφοιτοι να είναι εύκολη λεία στις ορέξεις των εργοδοτών, δεν θέλει φοιτητές που θα σκέφτονται, που θα συζητάνε, που θα αγωνίζονται. Η πανεπιστημιακή

αστυνομία, μαζί με την προσπάθεια ελέγχου των φοιτητικών συλλόγων από το κράτος, είναι **απαραίτητα στοιχεία για να απονεκρωθεί το φοιτητικό κίνημα και να υλοποιούνται τα νομοσχέδια χωρίς να «κινείται φύλλο».**

Αντίστοιχες εικόνες ετοιμάζουν στο σύνολο της ζωής μας. Από τα σχολεία που οι μαθητές δεν θα έχουν καν πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση (με την ΕΒΕ, τους διαρκείς εξεταστικούς φραγμούς και την περικοπή των εισακτέων για φέτος να είναι σχεδόν 10.000 μαθητές λιγότεροι) και σπρώχνονται προς την τεχνικο-επαγγελματική, ώστε να διαμορφώνουν ακόμα ένα μελλοντικό ακόμα πιο ευέλικτο εργατικό δυναμικό. Μέχρι την εργασία, που με το νόμο Χατζηδάκη ακόμα και τα βασικά εργατικά δικαιώματα όπως το 8ωρο καταπατούνται, η συνδικαλιστική δράση ποινικοποιείται και διαμορφώνεται ένα τοπίο που οι εργαζόμενοι όχι απλά θα δουλεύουν σαν σκλάβοι, αλλά δεν θα έχουν και δυνατότητα να σηκώσουν κεφάλι.

Δεν αρκούμαστε στα λίγα – θα παλέψουμε για όλα! Για αυτό χρειάζεται αντεπίθεση τώρα!

Να παλέψουμε για τα δίκαια αιτήματα της νεολαίας και του φοιτητικού κινήματος. Για την υπεράσπιση των σύγχρονων μορφωτικών και εργασιακών δικαιωμάτων της νεολαίας, του δικαιώματος στην κατάκτηση της γνώσης και της επιστήμης ενάντια στην πολιτική της ιστορικής τους υποβάθμισης και της εκμετάλλευσης, ενάντια στην καπιταλιστική αναδιάρθρωση που προωθεί το κεφάλαιο, η ΕΕ και οι κυβερνήσεις.

Παλεύουμε για μια παιδεία που θα απελευθερώνει και δεν θα καθηλώνει, που θα φέρνει στην επιφάνεια τις πιο δημιουργικές πτυχές κάθε ανθρώπου και δεν θα τις καταστρέφει στο βωμό της διαμόρφωσης εργαζόμενων που θα είναι αναλώσιμοι στις ορέξεις του κεφαλαίου. **Παλεύουμε ώστε το δικαίωμα στην μόρφωση να είναι δημόσιο και καθολικό,** κάθε παιδί να μπορεί να μορφωθεί και να κυνηγήσει τα όνειρά του. Κρίκος για τα παραπάνω αποτελεί σήμερα το αίτημα για **ενιαία πανεπιστημιακή εκπαίδευση,** με κάθε επιστημονικό αντικείμενο να διδάσκεται στην ολότητά του και όχι διασπασμένο σε θραύσματα. Η γνώση του αντικειμένου θα είναι σφαιρική και θα αποτυπώνεται σε ένα **πτυχίο** που θα είναι **ενιαίο** για κάθε γνωστικό αντικείμενο και θα είναι **η μόνη προϋπόθεση για εύρεση εργασίας,** κατοχυρώνοντας όλα τα επαγγελματικά δικαιώματα του αντίστοιχου κλάδου εργασίας. Όλα αυτά σε ένα πανεπιστήμιο που δεν θα θέλει τους φοιτητές του στο γύψο, αλλά θα είναι **χώρος άνθησης πολιτικών και πολιτιστικών**

ιδεών, χώρος που θα γεννήσει τα σύγχρονα Πολυτεχνεία!

Παλεύουμε ώστε η απελευθερωτική παιδεία να είναι εργαλείο για μια χειραφετημένη εργασία. Για μια εργασία που δεν θα είναι υποταγμένη στα δεσμά της καπιταλιστικής κερδοφορίας, αλλά προσφορά στο κοινωνικό σύνολο και τις ανάγκες του. Για μια εργασία που δεν θα είναι καταναγκαστική και μονότονη, που δεν θα είναι βάρος για αυτόν που εργάζεται, αλλά θα είναι γόνιμη διαδικασία. Παλεύουμε για **μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους,** για την κατάργηση των ελαστικών σχέσεων εργασίας, για μισθούς στο ύψος των αναγκών μας.

Σε ρήξη με την πολιτική της Ε.Ε., για την αντικαπιταλιστική αποδέσμευση από αυτήν, σαν τον μόνο δρόμο για μια καλύτερη μέρα για τον λαό και την νεολαία. Για την ανατροπή όλων των μνημονιακών αντιλαϊκών πολιτικών και τις νέες «μνημονιακές συμφωνίες» που έρχονται, κόντρα σε κάθε κυβέρνηση και κάθε διαχειριστή αυτής της πολιτικής. Για να χάσει το κεφάλαιο σε πλούτο, δύναμη και εξουσία. Για την ζωή και την δουλειά που μας αξίζει, ο πλούτος να πάει σε αυτούς που τον παράγουν καθημερινά με τον ιδρώτα τους!

Παλεύουμε για τις πραγματικές ελευθερίες που έχει ανάγκη η νεολαία. Μακριά από τους πολέμους των συμφερόντων του κεφαλαίου, αλλά **με ειρήνη, αλληλεγγύη και συνεργασία των λαών.** Για μια κοινωνία που οι άνθρωποι δεν θα διαχωρίζονται ανάλογα με την εθνικότητά τους, το φύλο ή τη φυλή τους, και θα αξιοποιούνται οι διαχωρισμοί για να βαθαίνει η εκμετάλλευση και η καταπίεσή τους, αλλά θα υπάρχει πραγματική ισότητα. Απέναντι στο ρατσισμό, το φασισμό, τον σεξισμό και το σύστημα που τα γεννά.

Με την ΕΑΑΚ για ένα φοιτητικό κίνημα που απαιτούν οι ανάγκες μας και οι δυνατότητες που ανοίγει η εποχή!

Αναγκαία προϋπόθεση για όλα τα παραπάνω είναι **η ανασυγκρότηση του φοιτητικού κινήματος**, στο περιεχόμενο και τις μορφές του, στις κατευθύνσεις και τους στόχους του, στις δομές και τη συγκρότηση του, ώστε να ανταποκριθεί στις συνθήκες της καπιταλιστικής κρίσης και της κοινωνικής καταβύθισης. Τέτοια χαρακτηριστικά είχαν τα κινήματα νεολαίας που μπόρεσαν να συγκρουστούν και να γράψουν ιστορία. Αυτά τα χαρακτηριστικά αχνοφαίνονται πάλι στις ρωγμές του χρόνου, σήμερα σε όποια αγωνιστική πνοή ταράζει την «κανονικότητα» της καπιταλιστικής ανασυγκρότησης και «φοβίζει» τους «πάνω». Η

παρουσία του φοιτητικού κινήματος σε όλους τους αγώνες που ξέσπασαν την τελευταία διετία από τις πλατείες της Νέας Σμύρνης και της Αγίας Παρασκευής, μέχρι τις απεργίες, τις αντιπολεμικές πορείες και τις φοιτητικές κινητοποιήσεις δείχνουν ότι σε αυτό το δρόμο πρέπει να συνεχίσουμε.

Για όλα αυτά, χρειάζεται το πρωτοπόρο δυναμικό εντός των συλλόγων να συσπειρωθεί σε μια αριστερά που θα μάθει από τα λάθη του παρελθόντος, που δεν θα φοβηθεί να σηκώσει το γάντι που μας πέταξε ο αντίπαλος. **Μια αριστερά αντικαπιταλιστική, αντιΕΕ, χωρίς αυταπάτες φιλολαϊκής διαχείρισης του καπιταλισμού. Που θα έχει στην προμετωπίδα της τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και της πληττόμενης νεολαίας, γιατί αν ικανοποιηθούν αυτά τότε θα έχει όφελος όλη η κοινωνία.** Που θα λειτουργεί δημοκρατικά και θα αποπνέει μια άλλη κουλτούρα κόντρα στον ρατσισμό, τον σεξισμό, τον σκοταδισμό και την κυρίαρχη ιδεολογία στο σύνολό της. Που θα αποφασίζει συλλογικά, θα συντονίζεται τακτικά, θα δίνει χώρο σε κάθε αγωνιστή και αγωνίστρια και θα μπορεί να ενοποιεί όλες τις διαφορετικές φωνές εντός της σε ένα μάχιμο πολιτικό σχέδιο, με πανελλαδικά χαρακτηριστικά, για να σπάσει η εσωστρέφεια και οι από τα πάνω συνεννοήσεις. Μόνο έτσι θα δείχνει ότι η πολιτική δεν είναι προνόμιο λίγων πεφωτισμένων, αλλά όπλο στα χέρια των πολλών.

Αυτήν την αριστερά προσπαθούν να εκφράσουν **οι δυνάμεις της ΕΑΑΚ και τα αγωνιστικά, ανοιχτά ψηφοδέλτια που συγκροτήθηκαν σε συνεργασία με την ΑΡΕΝ και τους αγωνιστές που δώσαμε από κοινού τη μάχη τα τελευταία χρόνια.** Αυτή η αριστερά μπορεί να αποτελέσει τη μαγιά συγκρότησης ενός μαζικού και δυναμικού φοιτητικού κινήματος ανατροπής. Ενός φοιτητικού κινήματος που μαζί με το σύνολο της νεολαίας και από κοινού με το εργατικό κίνημα θα μπορέσουν να ανατρέψουν ριζικά το δυσμενή συσχετισμό που κάνει τη νεολαία να ασφυκτιά και θα της δώσει ορμή να κατακτήσει ολόκληρο το μέλλον.

νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση